

הגדת הקיבוץ המאוחד בעיצוב גידי קייך

אל ונת אטו ירדתי לראות
באבי הנחל, לראות הפרחה
הגפן, הנצו הדמונים.

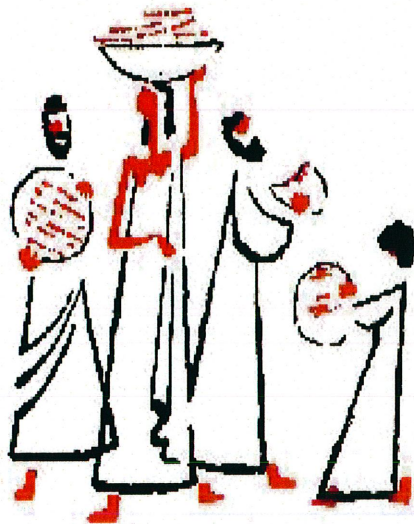
קומי לך רעיתי יפתי בצא
השדה. הנצנים נראו בארץ,
עת הזמיר הגיע וקול המור
נשמע בארצנו. התאנה
תנשה פגיה והגפנים סמדר
נקתו רית.

היום אתם יוצאים בחודש האביב

קָמָה לְחַמֵּט מִגָּאָה דִּי מְקַלֵּי אֲבִדְתֵינוּא בְּאַרְבָּע
 דְּמִקְרָיִם. קָל דְּקָפִין יְמֵי נְיֻמָּל, קָל דְּקָרִיחַ יְמֵי
 נְיָפְסוּת, קָשְׁמָא חֲכָא, לְשִׁבְתָּהּ דְּפִנְחָא בְּאַרְבָּעָא דְּיִקְרָא לֵאל
 קָשְׁמָא מְקָרִי, לְשִׁבְתָּהּ נְכֻזָּה קָרִי חֲרִינִי.

זכור

אַת הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲסֹר יֵצְאתֶם מִמְצֹרִים
 מִבֵּית עֲבָדִים

מַעֲבָדִים לַיהוָה.

מִגֹּזֵן לְיִסְמִינָה.

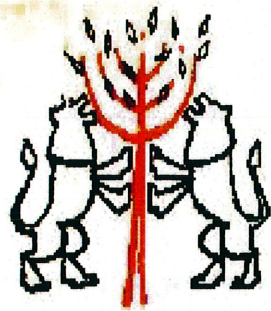
מִמַּעֲבַל לְיָמִים טוֹבִים.

מִמַּעֲפִלָּח לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ.

וּמִשִּׁקְפֹד לְנַאֲלֹת.

בעיצוב ההגדה משתמש האמן בצורות מסורתיות בלבוש מודרני. שיווי המשקל בין
 העמודים מושג באמצעות הטיפוגרפיה והצבע בצד ימין והיחס בין הטקסט לאיור בצד
 שמאל. המילה זכור באות רבתי והשימוש ברקע הכתום מבליט וממקד, הטיפוגרפיה
 בגודל משתנה של האות מצביע על העיקר. האיור סכמאטי, השימוש בכתום ובשחור
 יוצר דיאלוג עם הטקסט והרקע של זכור.

הוא ימים נאים ונשגב הדש בקוצר וירדו אנבים
 במעור המרש. והאיפו זכרים אלים וכל נשבעות
 מתבוננות. וסבתי את סבת ספי: יקרא אל וכו' ארים
 לשמות נשבו ונשתי ברסית קונו את ידם נשבו
 גווח נשקלו את פריהם. וקסמם על אנ' סתם ולא
 ינתשו עוד ססל אנ' סתם.

חסל סדור פסח כהלכות

עבל סאפפו וחסות.
 באשר וכו' לסדר אמתו.
 כן כנסה ל' גשוחו.
 וז' שוכו סעודה.
 סופם ססל גזית ס' סבת
 בקרוב נחל נאשי כגה.
 פורים לציון קרנה.

• סרה ירדיל נכזא וסרוו כרעה אדו.

סס סמז וכלוח

שיווי המשקל בין העמודים מושג על ידי משחק במיקום האזור, בגודל האות ובצבעה. האזור בצד ימין מהמרכז ומטה ובצד שמאל מהמרכז ומעלה. ההגדה נפתחת באביב ומסיימת באסיף בצד ימין וסמל האריות עם המנורה במרכז ומעלה בצד שמאל.